

Paweł Świątkiewicz

Karolków, gm. Nowa Sucha, woj.
skierniewickie, st. 2

Informator Archeologiczny : badania 22, 39

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

mach programu badawczego "Roztocze". Zakłada on przebadanie doliny Wieprza na jej odcinku od Krasnobrodu do Zwierzynca.

Na powierzchni stanowiska od dawna znajdowano fragmenty ceramiki i narzędzia krzemienne. Położone jest na rozległym cyplu o małej ekspozycji z kierunkiem na południowy zachód, południe i południowy wschód na terasie nadzalewowej Wieprza. Jego powierzchnia przekracza 2 ha. Wytyczono na nim 14 wykopów o łącznej powierzchni 180 m².

Na kulminacji wzniesienia odsłonięto ślady obiektu z "dołkami postępowymi". Posiadał on zarys zbliżony do prostokąta o wymiarach 4 m x 2,5 m. W jego stropie na gł. 40 cm odkryto kilka narzędzi krzemienych i fr. ceramiki kultury trzcinieckiej. Głębokość obiektu dochodziła do 20-30 cm, od stropu. W tym rejonie odkryto na gł. 60 cm jamę grobową (?), posiadającą prostokątny zarys o wymiarach 200 cm x 90 cm. Obiekt ten nie zawierał żadnych szczątków kostnych a jedynie nad jego stropem zarejestrowano 1 fr. dna naczynia kultury trzcinieckiej. Zarys obiektu wyznaczała warstwa węgla drzewnych i rozmytego popiołu. We wschodniej partii stanowiska odsłonięto dwa obiekty jamowe, zawierające materiał krzemienny i przemieszaną ceramikę kultury pucharów lejkowatych i kultury trzcinieckiej, a posiadające ciemne zabarwienie wypełnienia. W większym z tych obiektów stwierdzono występowanie węgla drzewnych i przepalonych drobnych fr. kości ludzkich (?). Jego głębokość od stropu dochodziła do 80 cm a owalny zarys posiadał średnicę ok. 8 m. Mniejszy obiekt miał również owalny zarys ze średnicą ok. 2 m. W zachodniej partii stanowiska odkryto owalną jamę z ciemnym wypełniskiem i średnicą 2 m z fr. ceramiki kultury trzcinieckiej. Obok jamy na gł. 30 cm natrafiono na fr. siekierki kultury pucharów lejkowatych z krzemienia świeczechowskiego. Dwa dalsze obiekty jamowe odsłonięte zostały w południowej strefie stanowiska, przy załamie terasy. Jeden z nich nie zawierał wcale materiału zabytkowego, w drugim natomiast wystąpiły bryły szlaku żelaznej z 1 fr. ceramiki nowozytniej. Na uwagę zasługuje znalezienie w warstwie kulturowej mezolitycznego zbrojnika krzemiennego w formie trapezu.

Karolków, gm. Nowa Sucha,
woj. skierniewickie,
st. 2

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Skierniewicach

Badania prowadził mgr Paweł Świątkiewicz. Finansował WKZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Ślady pradziejowego osadnictwa.

Stanowisko położone jest na arkuszu nr 57-58 w obrębie jednej z wyższych, lewobrzeżnych teras dolny Bzury. Jego powierzchnia jest przecięta drogą Łowicz - Sochaczew i mocno zdewastowana głębokimi plaśnicami. W trakcie badań AZP zlokalizowano tu ślady osadnictwa kultur trzcinieckiej, łużyckiej i przeworskiej, ponadto do BBIDZ w Skierniewicach napływały sygnały o występowaniu w plaśnicach fr. ceramiki.

Badania stanowiska prowadzone przy pomocy lokalizatora metalli, świdra geologicznego i metodą wykopaliskową. Założono 4 wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 67 m² przylegające do wytypowanych odcinków profilu plaśnicy. Ustalono, że część stanowiska położona na południe od drogi jest praktycznie w całości zniszczona i pozbawiona śladów osadnictwa. Natomiast w obrębie plaśnicy położonej na północ od szosy ujawniono resztki dwóch jam o kulturowej treści oraz liczne fr. naczyń kultury łużyckiej. Plaśnica ta przylega od południa do pola ornego rozciągającego się na stoku opadającym ku dolince bezimiennego ciekłu. Prawdopodobnie w rejonie tym należy spodziewać się dalszych obiektów kulturowych.

Dokumentacja i materiały z badań znajdują się w BBIDZ w Skierniewicach.

Nie przewiduje się dalszych badań.

Komarów,
woj. zamojskie,
st. 9

Wojewódzki Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski w Zamościu

Badania prowadził mgr Jerzy Kuśnierz. Finansował WOA-K w Zamościu. Pierwszy sezon badań ratowniczych. Cmentarzysko kultury łużyckiej.

Cmentarzysko zostało odkryte w marcu 1968 r., w czasie melioracji łąk leżących na północ od tej miejscowości. Położone jest na rozległym, płaszczystym, słabo eksponowanym wzniesieniu wśród podmokłych łąk. Cmentarzysko zostało naruszone przez ciężki sprzęt mechaniczny w trakcie kopania głębokich rowów oraz przez głęboką orkę rekultywacyjną sięgającą górnych partii naczyń wkopanych na głębokość 30-40 cm. W trakcie oczyszczania profilu rowu melioracyjnego odkryto 9 grobów popielnicowych, w tym jeden wyposażony w sierp brązowy z guzikiem. Uzyskane materiały można wstępnie datować na IV okres epoki brązu.

Badania będą kontynuowane.